

Wijziging Leidraad invordering gemeentelijke belastingen per 1 januari 2021

Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Rijssen-Holten

Gelezen het voorstel van de ontvanger van 10 februari 2021

Besluit vast te stellen de wijziging van de leidraad invordering publiekrechtelijke vorderingen, besluit van 2 februari 2012, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 6 december 2018

De leidraad invordering publiekrechtelijke vorderingen wordt gewijzigd als volgt.

ARTIKEL I

A

In artikel 8 wordt na het eerste gedachtestreepje een nieuw gedachtestreepje ingevoegd:

- bekendmaking van de aanslag aan een rechtspersoon die (vermoedelijk) is opgehouden te bestaan;

B

Artikel 8.2 komt als volgt te luiden:

8.2. Bekendmaking als de rechtspersoon (vermoedelijk) is opgehouden te bestaan

Als een rechtspersoon (vermoedelijk) is opgehouden te bestaan, is de wijze van bekendmaking van de belastingaanslag ter beoordeling aan de ontvanger. Bij deze beoordeling kunnen onder andere de volgende factoren een rol spelen: - het recht waarnaar de rechtspersoon is opgericht; - het belang van een snelle bekendmaking in verband met vrees voor onverhaalbaarheid.

C

Artikel 14.1.1 komt te vervallen.

D

Artikel 14.1.10 komt te vervallen.

E

Artikel 14.1.11 komt te vervallen.

F

Artikel 14.2.4 komt te luiden:

1. Het beslag wordt gelegd op zoveel zaken als, naar het oordeel van de belastingdeurwaarder, in elk geval nodig is voor dekking van de openstaande schuld inclusief rente en kosten.

2. Gezien het bepaalde in artikel 441, derde lid, Rv, wordt geen beslag gelegd op zaken indien redelijkerwijs voorzienbaar is dat de opbrengst die gerealiseerd kan worden door het verhaal op die zaken aanmerkelijk minder bedraagt dan de kosten van de beslaglegging en de daaruit voortvloeiende executie. De belastingdeurwaarder kan wel beslag leggen op deze zaken als de belastingschuldige door het beslag en de executie niet op onevenredig zware wijze in zijn belangen wordt getroffen. Daarvan is sprake als het aannemelijk is dat het onbetaald blijven van de belastingschulden waarvoor beslag wordt gelegd, te wijten is aan onwil van de belastingschuldige of als het aannemelijk is dat door de executoriale verkoop van de betreffende zaken kan worden voorkomen dat belastingschulden verder oplopen.'

G

De tweede zin in de alinea na de opsomming in artikel 14.2.8 beginnende met 'De belastingdeurwaarder betekent' en eindigend met '475, tweede lid, Rv.' wordt vervangen door:

'De belastingdeurwaarder betekent in dat geval een formulier als bedoeld in artikel 475, tweede lid, Rv, binnen drie dagen nadat de derde zich erop heeft beroepen dat hij het beslag niet hoeft te dulden.'

H

Na artikel 14.4.1, wordt een nieuw artikel ingevoegd, dat komt te luiden:

14.4.1a. Geen beslag op coronabonus zorgprofessional

De ontvanger laat geen derdenbeslag leggen onder een zorgaanbieder als bedoeld in artikel 1 van de Subsidieregeling bonus zorgprofessionals COVID-19, voor een bonus die door de zorgaanbieder wordt uitgekeerd aan een zorgprofessional als bedoeld in artikel 1 van de Subsidieregeling bonus zorgprofessionals COVID-19, voor zover aan de zorgaanbieder een subsidie is verstrekt op grond van de Subsidieregeling bonus zorgprofessionals COVID-19. Als reeds beslag is gelegd onder de zorgaanbieder, verzoekt de ontvanger niet om afdracht van de bonus of betaalt de ontvanger de bonus alsnog aan de zorgprofessional uit als de zorgaanbieder de bonus al aan de ontvanger heeft afgedragen.

I

Aan artikel 14.4.5 wordt een volzin toegevoegd, luidende:

Artikel 19.3.4, eerste alinea, laatste twee volzinnen zijn van overeenkomstige toepassing.

J

Na artikel 14.4.5a wordt een nieuw artikel ingevoegd, dat komt te luiden:

14.4.5b. Vrij te laten bedrag en beslag onder derden bij geen adres in Nederland

Als de belastingschuldige op grond van de basisregistratie personen geen adres in Nederland heeft, stelt de ontvanger bij het leggen van derdenbeslag geen vrij te laten bedrag vast als bedoeld in artikel 475a, vijfde lid, Rv. Als de belastingschuldige inzicht geeft in zijn leefsituatie en aannemelijk maakt dat

hij door het beslag onvoldoende middelen van bestaan overhoudt, kan hij de ontvanger verzoeken alsnog rekening te houden met het voor hem geldende vrij te laten bedrag. De ontvanger stelt in dat geval het voor de leefsituatie van de belastingschuldige geldende vrij te laten bedrag vast. De ontvanger betaalt dat bedrag aan de belastingschuldige, nadat op het derdenbeslag is afgedragen.

K

Na artikel 14.4.5b (nieuw) wordt een nieuw artikel ingevoegd, dat komt te luiden:

14.4.5c. Toepassing 5%-regeling

Deze bepaling is niet van toepassing voor de gemeente.

L

Artikel 14.4.6 komt te vervallen.

M

Artikel 14.4.7 komt te vervallen.

N

Artikel 14.4.8 komt te vervallen.

O

Artikel 17, eerste gedachtestreepje, komt als volgt te luiden:

- het aanhouden van de tenuitvoerlegging van een dwangbevel bij verzet;

P

In de zinsnede tussen de haakjes in de eerste zin van artikel 19.1.6 wordt 'op vorderingen tot bepaalde periodieke uitkeringen' vervangen door 'op vorderingen van de belastingschuldige op derden'.

Q

Na artikel 19.1.6 wordt een nieuw artikel ingevoegd, dat komt te luiden:

19.1.6a. Toepassing 5%-regeling

Deze bepaling is niet van toepassing voor de gemeente.

R

Na artikel 19.1.6a (nieuw) wordt het volgende, nieuwe artikel ingevoegd, dat komt te luiden:

19.1.6b. Geen vordering voor corona bonus zorgprofessional

De ontvanger doet geen vordering op grond van artikel 19, eerste lid, van de wet, voor een bonus die door een zorgaanbieder als bedoeld in artikel 1 van de Subsidieregeling bonus zorgprofessionals COVID-19 wordt uitgekeerd aan een zorgprofessional als bedoeld in artikel 1 van de Subsidieregeling bonus zorgprofessionals COVID-19, voor zover aan de zorgaanbieder voor de bonus een subsidie is verstrekt op grond van de Subsidieregeling bonus zorgprofessionals COVID-19. Als reeds een vordering is gedaan, is de zorgaanbieder niet verplicht die bonus aan de ontvanger af te dragen, of betaalt de ontvanger de bonus alsnog aan de zorgprofessional uit als de zorgaanbieder de bonus al aan de ontvanger heeft afgedragen.

S

Artikel 19.1.8 wijzigt als volgt:

1. In de eerste zin wordt 'periodieke betalingen' vervangen door 'een vordering heeft op een derde'.

2. In de tweede zin wordt 'periodieke betalingen' vervangen door 'vordering op de derde'.

T

In de eerste zin van de eerste alinea van artikel 19.3.2 komt '(artikel 19, eerste lid, onderdeel a, van de wet)' te vervallen.

U

De eerste alinea van artikel 19.3.3 beginnende met 'Als een vordering' en eindigend met 'en 475d Rv toe.' wordt vervangen door:

Als een vordering wordt gedaan op periodieke uitkeringen waarvoor geen beslagvrije voet geldt en de belastingschuldige toont aan dat hij voor zijn levensonderhoud volledig afhankelijk is van deze uitkeringen, dan past de ontvanger de artikelen 475b en 475d tot en met 475e Rv toe.

V

Artikel 19.3.4 komt te luiden:

19.3.4. Beslagvrije voet voor belastingschuldige zonder vaste woon- of verblijfplaats in Nederland

Als de ontvanger een vordering doet op een periodieke uitkering waaraan een beslagvrije voet is verbonden, ten laste van een belastingschuldige van wie geen woon- of verblijfadres bekend is, stelt hij de beslagvrije voet vast overeenkomstig artikel 475da, vierde lid, Rv. Zodra de ontvanger bekend wordt met het feit dat de belastingschuldige in Nederland woont of een vaste verblijfplaats heeft, stelt de ontvanger alsnog de juiste beslagvrije voet vast en past deze toe vanaf de eerstvolgende inhouding, dus zonder terugwerkende kracht. Het laatste geldt niet als de belastingschuldige kan aantonen dat het ontbreken van het adresgegeven niet aan hem te wijten is.

W

Artikel 19.3.5 komt te luiden:

19.3.5. Belastingenschuldige woont in buitenland en beslagvrije voet

Als de belastingschuldige buiten Nederland een vaste woon- of verblijfplaats heeft, stelt de ontvanger overeenkomstig artikel 475da, vierde lid, Rv de beslagvrije voet vast bij het doen van een vordering op een periodieke uitkering waaraan een beslagvrije voet is verbonden. Na de vooraankondiging van de vordering kan de belastingschuldige door middel van het aanleveren van informatie de ontvanger op

de hoogte stellen over zijn levenssituatie en bronnen van inkomsten. Als de belastingschuldige aantoont wat zijn levenssituatie en inkomen is, stelt de ontvanger op basis van de verstrekte informatie de beslagvrije voet vast. Als de belastingschuldige geen inzicht verschaft of onduidelijkheid blijft bestaan over zijn levenssituatie en inkomstenbronnen blijft de ontvanger uitgaan van de beslagvrije voet overeenkomstig artikel 475da, vierde lid, Rv.

Eventuele periodieke inkomsten die de belastingschuldige uit zijn woonland geniet, komen in mindering op de beslagvrije voet. Indien de belastingschuldige kenbaar maakt dat de beslagvrije voet onjuist is vastgesteld, maar niet de juiste informatie verstrekt voor de goede vaststelling ervan, stelt de ontvanger hem in de gelegenheid om binnen een redelijke termijn alsnog de juiste informatie te verstrekken. Indien de belastingschuldige de juiste informatie binnen de door de ontvanger gestelde termijn aanlevert, herstelt de ontvanger de beslagvrije voet met ingang van de inhouding volgend op het moment waarop de belastingschuldige kenbaar maakte dat de beslagvrije voet onjuist was vastgesteld.

Als de belastingschuldige buiten Nederland een vaste woon- of verblijfplaats heeft, kan hij uit Nederland een periodieke uitkering genieten die in het woonland belast is op grond van een overeenkomst inzake voorkoming van dubbele belasting. In dat geval wordt op verzoek van de belastingschuldige het beslag op de periodieke uitkering beperkt met de belasting die in het woonland over die uitkering verschuldigd is. De belastingschuldige moet bij zijn verzoek gegevens overleggen waaruit deze belasting blijkt.

X

Artikel 19.3.6 komt te vervallen.

Y

Na artikel 22.8.12 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 22.9. Terughoudend beleid bij reëel eigendom derde

Deze bepaling is niet van toepassing voor de gemeente.

Z

In de artikelen 25.1.5, 25.1.8, 25.7.2, 25.7.5, 26.1.7, 26.1.8, 26.4.6 en 26.5.1 wordt 'tien' telkens vervangen door 'veertien'.

AA

Artikel 25.7.1 wijzigt als volgt:

De eerste volzin van de eerste alinea wordt vervangen door:

'Als de belastingschuldige het niet eens is met een door de ontvanger genomen beslissing op grond van artikel 25, eerste lid of tweede lid, van de wet, kan de belastingschuldige daartegen administratief beroep instellen bij het college'.

AB

Het opschrift van artikel 25a komt als volgt te luiden:

Artikel 25a Uitstel van betaling exitheffingen inkomstenbelasting

AC

Na artikel 25a.1 worden twee nieuwe artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 25b Uitstel van betaling exitheffingen vennootschapsbelasting

Deze bepaling is niet van toepassing voor de gemeente.

Artikel 25b.1 Beoordeling zekerheid bij uitstel van betaling ter zake van exitheffingen

Deze bepaling is niet van toepassing voor de gemeente.

AD

Artikel 26.1.2 wijzigt als volgt:

De tweede volzin van de tweede alinea wordt vervangen door: 'De ontvanger stelt de belastingschuldige in dat geval in de gelegenheid het verzoek alsnog binnen [twee weken] op het daartoe bestemde formulier in te dienen.'

AE

Aan artikel 26.6, eerste alinea, wordt de volgende volzin toegevoegd:

Tegen het besluit van de ontvanger om geen invorderingsmaatregelen meer te treffen staat geen administratief beroep open.

AF

Na artikel 33 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 33a. Aansprakelijkheid van begunstigen

Er zijn in deze leidraad op artikel 33a van de wet geen beleidsregels gemaakt.

AG

Artikel 49.9 verval.

AH

In artikel 73.4.2 wordt na 'geen baten aanwezig' ingevoegd 'noch te verwachten'.

AI

Artikel 73.5.1 wijzigt als volgt:

1. In de eerste volzin van de tweede alinea wordt '120 dagen' vervangen door 'een periode van maximaal 240 dagen'.
2. De vierde zin van de tweede alinea verval.
3. De aanhef onder 'Schuldregelingsovereenkomst' komt als volgt te luiden:

1. 'Nadat de schuldhulpverlener de ontvanger schriftelijk heeft bericht dat de overeenkomst tot schuldregeling tot stand is gekomen, verleent de ontvanger uitstel van betaling voor een periode van maximaal 36 maanden als:'
4. De opsomming komt te luiden:
 - a. de schuldregeling betrekking heeft op natuurlijke personen;
 - b. de schuldhulpverlener lid is van de NVVK of de schuldregeling wordt
2. uitgevoerd door een gemeente in eigen beheer (zie ook artikel 73.5a);
 - a. een schuldregelingsovereenkomst in de zin van de Gedragscode Schuldhulpverlening van de NVVK tot stand is gekomen of een overeenkomst tot stand is gekomen die dezelfde strekking heeft als die gedragscode en waarbij voor de berekening van de aflossingscapaciteit wordt uitgegaan van de door Recofa gepubliceerde normen;
 - b. een schuldregelingsovereenkomst tot stand is gekomen conform de Module Schuldregeling in het kader van schuldhulpverlening voor ondernemers van de NVVK of een daarmee gelijk te stellen overeenkomst en waarbij voor de berekening van de aflossingscapaciteit wordt uitgegaan van de door Recofa gepubliceerde normen, voor zover de schuldregeling ziet op een natuurlijk persoon, zijnde ondernemer;
 - c. het aannemelijk is dat het bedrijf of beroep tijdens en na het volledig hebben doorlopen van de schuldregeling met een levensvatbare bedrijfsuitoefening kan worden voortgezet, voor zover de schuldregeling ziet op een natuurlijk persoon, zijnde ondernemer;
 - d. redelijkerwijs mag worden aangenomen dat de belastingschuldige - afgezien van de formaliteiten die daarvoor verricht moeten worden - in aanmerking zou komen voor een schuldregeling als bedoeld in artikel 287a FW;
 - e. aan het eind van de looptijd van de schuldregelingsovereenkomst een bedrag zal zijn betaald van ten minste dezelfde omvang als kan worden verkregen indien er sprake zou zijn van een wettelijke schuldsanering.
5. De eerste alinea na de opsomming beginnende met 'Op basis van de' en eindigend met 'beroep zal uitoefenen.' wordt vervangen door:

De
voor-
waar-
den
on-
der
d en
e
zijn
niet
van
toe-
pas-
sing
op
een
ex-
on-
der-
ne-
mer
in-
dien
aan-
ne-
me-
lijk
is
dat
hij
in
de
toe-
komst
geen
be-

drijf
zal
uit-
oefe-
nen
of
niet
zelf-
stan-
dig
een
be-
roep
zal
uit-
oefe-
nen.

6. Na de eerste alinea na de opsomming wordt een nieuwe, tweede alinea, ingevoegd, die komt te luiden:

De
ont-
van-
ger
kan
er-
voor
kie-
zen
om
aan-
sla-
gen,
~~waar~~
voor
hij
re-
delij-
ker-
wijs
der-
den
aan-
spra-
ke-
lijk
kan
stel-
len,
niet
te
be-
trek-
ken
in
de
schul-
dre-
ge-
ling,
voor
zo-
ver
de-
ze

ziet op een natuurlijk persoon, zijnde ondernemer. Artikel 2632 is hierbij van overeenkomstige toepassing.

7. De derde alinea wordt vervangen door een nieuwe alinea, luidende:

'Het uitsstel vangt aan met ingang van de datum van de schuldreglingsovereenkomst. Na totstandkoming van een schuldreglingsover-

een-
komst
on-
der-
zoekt
de
~~stuit~~
hulp-
ver-
le-
ner
of
een
~~schul-~~
dre-
ge-
ling
met
de
~~stuit~~
ei-
sers
tot
stand
kan
wor-
den
ge-
bracht
De
~~stuit~~
hulp-
ver-
le-
ner
~~streeft~~
er-
naar
dit
on-
der-
zoek
af te
ron-
den
bin-
nen
120
da-
gen,
maar
ui-
ter-
lijk
bin-
nen
240
da-
gen,
ge-
re-
kend
van-

af
de
da-
tum
van
de
schul-
dre-
ge-
lings-
over-
een-
komst.
Wan-
neer
de
schul-
dre-
ge-
ling
met
de
schul-
dei-
sers
tot
stand
is
ge-
bracht,
zet
de
schul-
hulp-
ver-
le-
ner
de
schul-
dre-
ge-
lings-
over-
een-
komst
voort;
hij
stelt
de
schul-
dei-
sers
daar-
van
schrif-
te-
lijk
op
de
hoog-
te.
Staat
de

schul-
hulp-
ver-
le-
ner
niet
tij-
dig
in
het
tot
stand
bren-
gen
van
de
schul-
dre-
ge-
ling,
dan
be-
ëin-
digt
hij
de
schul-
dre-
ge-
lings-
over-
een-
komst

AJ

Artikel 73.5.5 wijzigt als volgt:

1. In de zin achter het eerste gedachtestreepje wordt '120 dagen' door '240 dagen' vervangen.
2. Na de opsomming wordt een nieuwe, tweede alinea toegevoegd, luidende:

'Het
uit-
stel
wordt
in
de
situ-
atie
ge-
~~reë~~
bij
het
eer-
ste
ge-
dach-
te-
~~streep~~
je
niet
inge-
trok-
ken
als
blijkt
dat
een

ver-
zoek
om
een
schul-
dre-
ge-
ling,
als
be-
doel
in
arti-
kel
287a
van
de
Fail-
lis-
se-
ments
wet,
is in-
ge-
dend
bij
de
rech-
ter.
De
ont-
van-
ger
trekt
het
uit-
stel
in
de-
ze
situ-
atie
niet
eer-
der
in,
dan
na-
dat
de
rech-
ter
heeft
be-
slist
op
het
ver-
zoek'
AK

Artikel 73.5a wijzigt als volgt;

De laatste zin van de eerste alinea beginnende met 'Dit betekent onder meer' en eindigend met 'niet zijnde ondernemers.' wordt vervangen door:

Dit betekent onder meer dat de schuldregeling betrekking moet hebben op natuurlijke personen.

ARTIKEL II

1. Dit besluit treedt in werking met ingang van de eerste dag na die van de bekendmaking, en werkt terug tot en met 1 januari 2021 met dien verstande dat:
 - a. artikel I onderdelen H en R, terugwerkt tot en met 1 oktober 2020;
 - b. artikel I onderdelen C tot en met G, L, M en N terugwerkt tot en met 10 november 2020.
1. Dit besluit wordt aangehaald als: Wijziging leidraad invordering gemeentelijke belastingen 1e halfjaar 2021.

Rijssen, 19 februari 2021

Het college van burgemeester en wethouders,

de secretaris, de burgemeester,

A.C. van Eck, A.Hofland

TOELICHTING

Artikel I, onderdelen A en B zien op het nieuwe tweede, derde en vierde lid van artikel 8 van de wet. Deze leden treden zijn per 1 januari 2019 in werking getreden via de Overige fiscale maatregelen 2019. Met deze wetswijziging wordt een alternatieve wijze voor bekendmaking van de aanslag geïntroduceerd. In de Leidraad wordt uitgewerkt welke factoren een rol kunnen spelen bij de keuze tussen de klassieke en de alternatieve wijze van bekendmaking als de rechtspersoon (vermoedelijk) is opgehouden te bestaan.

Artikel I, onderdeel C, regelt dat artikel 14.1.1 van deze Leidraad vervalt. Er is namelijk al bij wet geregeld dat de tenuitvoerlegging van dwangbevelen geschiedt op de voet van het wetboek van Burgerlijke rechtsvordering. Er is geen inhoudelijke wijziging beoogd.

Artikel I, onderdelen D en E, betreffen een wijziging van het beleid met betrekking tot de onderhandse verkoop van in beslag genomen zaken. In de artikelen 14.1.10 en 14.1.11 van deze Leidraad is voorgescreven hoe te handelen in het geval de ontvanger een onderhands bod ontvangt op zaken die door de belastingdeurwaarder in beslag zijn genomen. Hiermee wordt de onderhandse verkoop van in beslag genomen zaken gefaciliteerd ten behoeve van de ontvanger. In de memorie van toelichting bij de wet Herziening beslag- en executierecht wordt ingegaan op de wens van een aantal partijen om een onderhandse verkoop van beslagen roerende zaken mogelijk te maken zonder rechterlijke tussenkomst. De wetgever acht een dergelijke regeling om diverse redenen niet wenselijk. Gelet hierop komen de artikelen 14.1.10 en 14.1.11 te vervallen.

Artikel I, onderdeel F, betreft een wijziging van artikel 14.2.4 van deze Leidraad in verband met de wijziging van artikel 441, derde lid, Rv. Een van de uitgangspunten van de Wet herziening beslag- en executierecht is dat beslag en executie niet uitsluitend als pressiemiddel mogen worden gebruikt. De invoering van artikel 441, derde lid, Rv geeft hier invulling aan. Het is niet toegestaan zaken in beslag te nemen indien redelijkerwijs voorzienbaar is dat de opbrengst die gerealiseerd kan worden door het verhaal op die zaken aanmerkelijk minder bedraagt dan de kosten van de beslaglegging en de daaruit voortvloeiende executie, tenzij de schuldeiser aannemelijk kan maken dat de schuldenaar door het beslag en de executie niet op onevenredig zware wijze in zijn belangen wordt getroffen. In de memorie van toelichting van de Wet herziening beslag- en executierecht staat dat hiervan in ieder geval sprake is als de schuldenaar wel kan betalen maar niet wil betalen. Bijvoorbeeld als de schuldenaar in kwestie over voldoende vermogensbestanddelen in het buitenland beschikt en zijn schuld desondanks niet betaalt. In dat geval is het aannemelijk dat de schuldenaar niet onevenredig in zijn belangen wordt getroffen door beslag op diens roerende zaken. Dit geldt ook in het geval dat door het beslag wordt voorkomen dat de schuld(en) van de schuldenaar (verder) oplopen. Dit kan ook het geval zijn bij belastingsschulden. Denk hierbij aan het voorkomen van het oplopen van de motorrijtuigenbelastingsschuld door de verkoop van een motorrijtuig. Met het nieuwe tweede lid in artikel 14.2.4 wordt invulling gegeven aan de tenzij-clausule van artikel 441, derde lid, Rv en wordt de in de memorie van toelichting beschreven reikwijdte van die clausule omgezet in een beleidsregel van de Leidraad. Tot slot wordt het nieuwe eerste lid van artikel 14.2.4 van de Leidraad in lijn gebracht met het nieuwe tweede lid.

Artikel I, onderdeel G, wijzigt artikel 14.2.8 in verband met de inwerkingtreding van de wijziging van artikel 475, tweede lid, Rv. Met deze wijziging wordt het moment waarop de daarin bedoelde termijn van drie dagen gaat lopen, gewijzigd. Nu artikel 461d Rv verwijst naar het bepaalde in artikel 475, tweede lid, Rv zal het formulier ook in enkelvoud worden betekend.

Artikel I, onderdelen H en R, introduceren twee nieuwe artikelen in de Leidraad, respectievelijk 14.4.1a en 19.1.6b, waarin een uitzondering is opgenomen voor de bonus die door zorgaanbieders aan zorgprofessionals wordt verstrekt op grond van de Subsidieregeling bonus zorgprofessionals COVID-19. De Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport verstrekt hiervoor aan de zorgaanbieder een subsidie met als uitgangspunt dat een bonus van € 1.000 netto wordt uitbetaald aan de zorgprofessional. De zorgprofessionals krijgen deze bonus omdat ze tijdens de corona-crisis in de uitoefening van hun beroep

een bijzondere prestatie hebben geleverd. Deze bonus kan mogelijk worden getroffen door een derdenbeslag onder de zorgaanbieder, bedoeld in artikel 475, eerste lid, Rv of een vordering op grond van artikel 19, eerste lid van de wet. Gezien het doel en uitgangspunt van de subsidie vinden wij het onwenselijk dat deze bonus onder het derdenbeslag of de vordering valt van de ontvanger. Daarom zijn in de Leidraad deze uitzonderingen opgenomen. De ontvanger zal de bonus van de zorgprofessionals dan ook niet opeisen. Dit scheidt bovendien duidelijkheid voor de zorgaanbieders als zij worden geconfronteerd met een derdenbeslag of een loonvordering van de ontvanger. Om te voorkomen dat er rechtsongelijkheid ontstaat tussen zorgprofessionals die de bonus al hebben ontvangen en nog moeten ontvangen, wordt aan deze bepalingen terugwerkende kracht toegekend naar het moment dat de subsidie op grond van de Subsidieregeling bonus zorgprofessionals COVID-19 aangevraagd kon worden, te weten 1 oktober 2020. Eventuele bonussen, waarvoor deze uitzondering geldt, die na oktober 2020 aan de ontvanger zijn afgedragen op grond van een derdenbeslag of een loonvordering, zullen door de ontvanger worden gerestitueerd aan de zorgprofessionals.

Artikel I, onderdeel I wijzigt artikel 14.4.5 naar aanleiding van een Aanbeveling van de Nationale ombudsman. Het komt voor dat een belastingschuldige een verzoek tot aanpassing van de beslagvrije voet doet en daarbij niet de juiste gegevens verstrekt. De ontvanger corrigeert de beslagvrije voet van de belastingschuldige dan pas als de belastingschuldige de juiste informatie aanlevert. De wijziging heeft tot gevolg dat de belastingschuldige die niet de juiste gegevens aanlevert, deze gegevens op verzoek van de ontvanger binnen een redelijke termijn alsnog kan verstrekken. Als de belastingschuldige dat doet, wordt zijn beslagvrije voet met terugwerkende kracht aangepast vanaf de eerstvolgende inhouding nadat het oorspronkelijke verzoek tot aanpassing is gedaan. Met deze beperkte terugwerkende kracht verdwijnt het onderscheid tussen belastingschuldigen die zich melden met de juiste informatie en belastingschuldigen die dat (om wat voor reden dan ook) niet doen. Als de belastingschuldige naar aanleiding van het verzoek van de ontvanger geen informatie aanlevert of verzuimt deze tijdig aan te leveren, blijft het huidige regime van toepassing.

Artikel I, onderdeel J introduceert met het nieuwe artikel 14.4.5b een laagdrempelige regeling in de Leidraad voor belastingschuldigen zonder adres in Nederland. Hiermee kunnen zij alsnog aanspraak maken op de bescherming van artikel 475a, vijfde lid, Rv. Voor schuldenaren zonder adres in Nederland, wordt bij het leggen van beslag op geldmiddelen namelijk niet op voorhand rekening gehouden met de in artikel 475a, vijfde lid, Rv, bedoelde vrij te laten bedragen. Zij hebben op grond van artikel 475a, zesde lid, Rv, de mogelijkheid de kantonrechter te verzoeken voor hen artikel 475a vijfde lid, Rv, van toepassing te laten verklaren. Met het nieuwe artikel 14.4.5b wordt geregeld dat belastingschuldigen op een meer toegankelijke manier aanspraak kunnen maken op de in artikel 475a, vijfde lid, Rv, bedoelde vrij te laten bedragen. Zij kunnen nu op grond van het nieuwe artikel 14.4.5b de ontvanger verzoeken die vrij te laten bedragen toe te passen zonder tussenkomst van de kantonrechter.

Artikel I, onderdelen K en Q introduceren twee nieuwe artikelen in de Leidraad in verband met de inwerkingtreding van de Wet vereenvoudiging beslagvrije voet, in het bijzonder het nieuwe artikel 475dc Rv; de zogeheten 5%-regeling. Deze artikelen zijn niet van toepassing voor de gemeente omdat gemeenten de 5%-regeling wel toepassen aan de hand van de rekenregels van de Wet vereenvoudiging beslagvrije voet. Artikel 475da, vierde lid, bepaalt dat de beslagvrije voet 95% van het maandelijkse inkomen betreft als het inkomen gelijk of lager is dan de bijstandsnorm die voor de inwoner geldt. Dit wordt specifiek benoemd omdat deze inkomensgroep door de oude berekening vaak weinig tot geen afloscapaciteit overhield. Daardoor lijkt het alsof de minimale afloscapaciteit van 5% alleen geldt voor inwoners met een inkomen op (of onder) bijstandsniveau. In artikel 475dc is echter opgenomen dat, indien de toepassing van de artikelen 475da en 475db (de artikelen die de berekening van de beslagvrije voet toelichten en beschrijven) leidt tot een beslagvrije voet die hoger is dan 95% van het maandelijkse inkomen, de beslagvrije voet alsnog op 95% van dat inkomen wordt vastgesteld. Ook voor andere inkomensgroepen geldt dus dat zij minimaal 5% afloscapaciteit hebben.

Artikel I, onderdelen L, M en N betreffen het vervallen van de artikelen 14.4.6, 14.4.7 en 14.4.8 in de Leidraad, als gevolg van een verandering van inzicht over waar het bepaalde in die artikelen hoort. Gelet op de meer instructieve aard van deze bepalingen en de wijziging van de in artikel 476a, eerste lid, Rv genoemde termijn, komen deze artikelen van de Leidraad te vervallen.

Artikel I, onderdeel O heeft tot doel de inleiding bij artikel 17 aan te sluiten bij de aanhef van artikel 17.1. Artikel 17.1 is per 1 januari 2018 aangepast, waarbij abusievelijk de inleiding van artikel 17 niet is meegenomen. Deze omissie wordt hiermee hersteld.

Artikel I, onderdelen P, S en T betreffen technische wijzigingen in verband met de inwerkingtreding van de wijziging van artikel 19, eerste lid van de wet. Deze wijziging betreft de introductie van de zogenoemde betalingsvordering. Er is geen inhoudelijke wijziging beoogd. Hierbij wordt opgemerkt dat het ministerie van Financiën en de Belastingdienst de decentrale overheden expliciet hebben verzocht voorlopig geen gebruik te maken van de betalingsvordering.

Artikel I, onderdeel U, betreft technische wijzigingen van artikel 19.3.3 in verband met de inwerkingtreding van de wijziging van artikel 19, eerste lid van de wet en de inwerkingtreding van de Wet vereenvoudiging beslagvrije voet . Er is geen inhoudelijke wijziging beoogd.

Artikel I, onderdeel V en W betreffen technische wijzigingen van respectievelijk artikel 19.3.4, 19.3.5, 24.1.1 in verband met de inwerkingtreding van de Wet vereenvoudiging beslagvrije voet . Een van de uitgangspunten daarvan is dat er in beginsel geen informatie van de belastingschuldige nodig is om de beslagvrije voet vast te stellen. Deze wijzigingen houden verband daarmee en zijn bedoeld om het beleid van de Leidraad in lijn te brengen met de toepasselijke onderdelen van de Wet vereenvoudiging beslagvrije voet .

Artikel I, onderdeel X, betreft het vervallen van artikel 19.3.6 van de Leidraad. De Ambtenarenwet is met ingang van 1 januari 2020 vervangen door de Ambtenarenwet 2017 in verband met de inwerkingtreding van de Wet normalisering rechtspositie ambtenaren . Aangezien in de Ambtenarenwet 2017 en het Burgerlijk Wetboek geen bepalingen zijn opgenomen die gelijk zijn te stellen aan artikel 117 van de Ambtenarenwet, komt artikel 19.3.6 te vervallen.

Artikel I, onderdeel Y ziet op de aanpassing van de Leaseregeling per 1 januari 2020. Artikel 22.9 is niet van toepassing voor de gemeente.

Artikel I, onderdeel Z heeft tot doel een aantal termijnen te uniformeren die in deze leidraad staan. Voor deze termijnen wordt aangesloten bij de termijn van twee weken die artikel 11 van de wet noemt. Hierbij wordt een vertaalslag gemaakt van de in de wet genoemde twee weken naar veertien dagen.

Artikel I, onderdeel AA, betreft een aanpassing van de formulering van artikel 25.5.1 om beter tot uitdrukking te brengen dat een belastingschuldige administratief beroep kan instellen in alle gevallen waarin hij het (deels) niet eens is met een door de ontvanger genomen beslissing op grond van artikel 25, eerste lid of tweede lid, van de wet . Er is geen inhoudelijke wijziging beoogd.

Artikel I, onderdeel AB betreft een wijziging van het opschrift van artikel 25a. Artikel 25a is niet van toepassing voor de gemeente.

Artikel I, onderdeel AC ziet op de invoeging van twee nieuwe artikelen: 25b en 25.b.1. De artikelen 25b en 25.b.1 zijn niet van toepassing voor de gemeente.

Artikel I, onderdeel AD betreft een aanpassing van de formulering van artikel 26.1.2 om het beleid beter in lijn te brengen met de (mogelijkheden van de) huidige uitvoeringspraktijk. De belastingschuldige die kwijtschelding wil vragen, is verplicht dit te doen op een daartoe bestemd formulier. Als een belastingschuldige een verzoek om kwijtschelding doet op een andere wijze, stelt de ontvanger de belastingschuldige in de gelegenheid het verzoek om kwijtschelding alsnog op het daartoe bestemde formulier te doen. Door deze wijziging kan de ontvanger volstaan met een met een verwijzing naar het digitaal beschikbare formulier. Toezending van het formulier per post blijft mogelijk.

Artikel I, onderdeel AE verduidelijkt dat geen administratief beroep open staat tegen de eenzijdige beslissing van de ontvanger om (voorlopig) geen invorderingsmaatregelen meer te nemen.

Artikel I, onderdeel AF houdt verband met het nieuwe artikel 33a van de wet dat per 1 januari 2019 in werking is getreden. In de artikelsgewijze memorie van toelichting bij de Overige fiscale maatregelen 2019 is met betrekking tot artikel 33a van de wet toegezegd dat in andere situaties dan die in de memorie zijn genoemd waarin sprake is van samenlopende aanspraken van verschillende schuldeisers, geldt dat de Rijksleidraad zal bepalen wanneer de Belastingdienst afziet van aansprakelijkstelling. Op dit moment voorziet de Belastingdienst geen andere samenlopende aanspraken dan die in de memorie worden genoemd. Mocht de praktijk uitwijzen dat deze toch voorkomen, dan zal de Belastingdienst op dit punt alsnog begunstigend beleid maken.

Artikel I, onderdeel AG laat artikel 49.9 vervallen. Artikel 49.9 ziet op overgangsrecht met betrekking tot aansprakelijkheidsprocedures op grond van tot 1 december 2002 geldend recht. Dergelijke procedures zijn niet meer aanhangig. Het overgangsrecht is daarmee overbodig. Mocht zich in de toekomst een situatie voordoen waarin artikel 49.9 wel van toepassing zou kunnen zijn, dan kan de aansprakelijk gestelde hierop een beroep blijven doen.

Artikel I, onderdeel AH verduidelijkt dat de ontvanger ook een eventuele bate uit een door de curator te entameren procedure moet meenemen bij de afweging of hij een faillissementsaanvraag indient of

maatregelen treft die moeten leiden tot ontbinding van een rechtspersoon conform artikel 2:19a BW. Dit is in lijn met de jurisprudentie op dit gebied.

Artikel I, onderdeel AI, subonderdelen 1, 2, en 7 betreffen een aanpassing van de in artikel 73.5.1 genoemde termijnen om het beleid in lijn te brengen met de aanpassing van het convenant dat de Belastingdienst en andere overheidscrediteuren met de NVVK hebben gesloten. De ontvanger zal in het nieuwe beleid gedurende maximaal 240 dagen geen dwanginvorderingsmaatregelen nemen, gerekend vanaf de dag van ontvangst van een afschrift van een stabilisatie-overeenkomst of een daarmee gelijk te stellen schriftelijke mededeling van een schuldhelpverlener. Daarnaast is de periode waarbinnen een schuldregeling uiterlijk tot stand moet komen na toekenning van het in artikel 73.5.1 bedoelde uitstel van betaling, aangepast. Om het gemeentelijke beleid zoveel mogelijk te laten aansluiten bij het rijksbeleid is deze wijziging in de Leidraad invordering gemeentelijke belastingen overgenomen.

Artikel I, onderdeel AI, subonderdeel 3 betreft een redactionele aanpassing. Er is geen inhoudelijke wijziging beoogd.

Artikel I, onderdelen AI subonderdelen 4, 5 en 6 en AK, betreffen de wijziging van respectievelijk, de artikelen 73.5.1 en 73.5a. Met deze wijzigingen wordt het beleid voor minnelijke schuldsaneringen voor natuurlijke personen (hierna: MSNP) ook opengesteld voor natuurlijke personen, zijnde ondernemers. Het MSNP-beleid gold voorheen namelijk alleen voor natuurlijke personen, niet zijnde ondernemers. De verruiming houdt onder meer verband met de maatschappelijke ontwikkeling dat steeds meer natuurlijke personen hun inkomsten uit ondernemerschap verkrijgen. Met de verruiming komt deze groep ook in aanmerking voor een MSNP-traject zodat een bijdrage wordt geleverd aan het terugdringen van problematische schulden bij alle natuurlijke personen. Ten slotte is het onder voorwaarden ook mogelijk om te blijven ondernemen in de wettelijke schuldsanering voor natuurlijke personen.

Met deze wijzigingen worden tevens de voorwaarden geïntroduceerd waaronder de gemeente bereid is mee te werken aan de totstandkoming van een schuldregeling voor natuurlijke personen, zijnde ondernemers. De voorwaarden zijn in belangrijke mate hetzelfde als voor natuurlijke personen, niet zijnde ondernemers. Het te betalen bedrag van de schuldregeling kan bijvoorbeeld in maximaal 36 maanden worden betaald, waarmee overigens wordt afgeweken van de maximale looptijd, bedoeld in artikel 26.3.9 van de Leidraad.

Voor natuurlijke personen, zijnde ondernemers, geldt daarnaast nog in het bijzonder dat reële vooruitzichten moeten bestaan om het bedrijf of zelfstandig beroep tijdens en na sanering met een levensvatbare bedrijfsuitoefening voort te kunnen zetten. Dit wil zeggen dat uit het verzoek en de daarbij behorende prognose in ieder geval moet blijken dat uit de te verwachten omzet alle kosten van de bedrijfsvoering kunnen worden betaald. Daarnaast moeten daaruit de kosten van levensonderhoud van de ondernemer en zijn gezin kunnen worden betaald.

Verder wordt vastgelegd dat de ontvanger ervoor kan kiezen geen of gedeeltelijk medewerking te verlenen aan de totstandkoming van een schuldregeling als hij van mening is dat hij meer kan innen door derden aansprakelijk te stellen voor de belastingschuld van de ondernemer. Hiervan kan bijvoorbeeld sprake zijn als de belastingschuldige personeel heeft uitgeleend als bedoeld in artikel 34, eerste lid, van de wet, en de ontvanger daardoor de inlener(s), bedoeld in artikel 34, tweede lid, van de wet aansprakelijk kan stellen. Overigens zijn de aansprakelijkheidsmogelijkheden bij ondernemers zijnde natuurlijke personen beperkt.

Artikel I, onderdeel AJ, subonderdelen 1 en 2, betreffen een aanpassing van de in artikel 73.5.5 genoemde termijn om het beleid in lijn te brengen met (de aanpassing van) het convenant dat de Belastingdienst en andere overheidscrediteuren met de NVVK hebben gesloten. De periode waarbinnen een schuldregeling uiterlijk tot stand moet komen na totstandkoming van de schuldregelingsovereenkomst, wordt verlengd naar 240 dagen. Daarnaast zal de ontvanger het uitstel niet intrekken in het geval dat is verzocht om toepassing van een dwangakkoord als bedoeld in artikel 287a Faillissementswet. Om het gemeentelijke beleid zoveel mogelijk te laten aansluiten bij het rijksbeleid is deze wijziging in de Leidraad invordering gemeentelijke belastingen overgenomen.